

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 63. Renati Biragi Franciæ Cancellarii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67246)

Sæcul. XVI
A.C. 1583.

tem annis eligantur, quæque in vitæ honestæ laude vixerint octo annis saltem, postquam Religionem professæ fuerunt. Denique examinavit Synodus ea, quæ concernunt sepulturas, jurisdictionem ecclesiasticam, visitationem, bonorum ecclesiasticorum conservationem, eorumque alienationem, Seminaria, Scholas, & Universitates: porro cuncta hæc statuta a Gregorio XIII. Papa Romæ edito diplomate die octava Octobris anno sequenti millesimo quingentesimo octogesimo quarto fuere confirmata, Regisque auctoritate promulgata.

§. LXIII.

Renati Biragi Franciæ Cancellarij obitus.

*Thuan. l. 78.
Ciac. t. 4.
pag. 57.
Journal.
l. 6. p. 66.*

Hoc item anno Renatus Biragus Franciæ Cancellarius, ac Cardinalis naturæ debitum solvit. Natus is erat ex illustri Mediolanensium Familia in nuperis Italiæ bellis semper Franciæ addicta, Patremque habuit Renatum Galeatium Biragum olim Mediolanensis Ducis Oratorem apud Cæsarem, Matrem vero Theodoram Trivultiam Franciæ Marescalli nomine Trivultii Filiam. Porro Renatus in Franciam deductus jurisprudentiæ laurea ibidem decoratus fuit, & regnantibus Francisco I.

Hen-

Henrico II. Carolo IX. & Henrico III. ^{Sæcul. XVI.}
 maximi momenti negotia pertractabat, ^{A.C. 1583.}
 ac primo Parisiensis Senatus Consilia-
 rius, postea libellorum supplicum Ma-
 gister, atque eo tempore, quo Galli
 Pedemontium occupaverant, Taurinen-
 sis Curia Præses, demumque Cancel-
 larius renuntiabatur: postea Valentia
 Balbianæ ex nobili prosapia Matronæ
 desponsatus plures ex ea liberos susce-
 pit, quibus tamen præmatura morte
 ereptis non nisi unicam filiam nomine
 Franciscam, quæ Joanni Lavalio Nes-
 lensi Marchioni nupta erat, vita super-
 stitem habebat, mortua autem conju-
 ge sua sacræ militiæ nomen dabat Re-
 natus, Regisque Christianissimi, & de-
 mum augustissimi Cæsaris Orator ad Tri-
 dentinam Synodum decernebatur, inde
 vero reversus cum Alphonsus Vercel-
 lensis supremus Catharinæ Medicæ
 Eleemosynarius vivis eriperetur, Lute-
 venis Episcopus, cedente autem Joan-
 ne Morvillerio Aurelianensi Præsule
 regii Sigilli Custos nominabatur: de-
 mum vero mortuo Hospitalio Cancel-
 larii dignitatem anno Christi millesimo
 quingentesimo septuagesimo tertio ob-
 tinuit, atque ad Henrici III. preces,
 postquam ob grave senium Sigilli regii
 custodiam abdicaverat, anno Salutis
 nostræ millesimo quingentesimo septua-
 gesimo

Sæcul. XVI. gesimo octavo Cardinalium Collegio
A.C. 1583. adscriptus est, ac paulopost cum Rex
 prima vice Equites crearet, ipse Ordinis sancti Spiritus Commendator nominabatur.

Tandem Parisiis hic Cardinalis die vigesima quarta Novembris, ætatis suæ anno circiter septuagesimo octavo decessit in sui Prioratus monasterio ad sanctam Catharinam de valle Scholarium, quas ædes ipse prorsus magnifice extrui curabat, ut ibidem monumentum suum ponere posset. Corpus ejus lecto magnifice instructo imponebatur, atque in capite mitram gestans penes pedes rubrum galerum una ex parte, ex altera vero pœnitentiæ habitum unicum fune, flagello, & rosario adjectum habebat, hocque apparatu per octo dies ad populi satisfactionem exponebatur. Ceterum Vir erat generosus, ac prudens, ingenio candido, & liberali præditus, cum vero exterus esset, & parum juris Gallici gnarus, ideo minus tanto Magistratu dignus habitus est: cum tamen quavis alia maxima dignitate, sive fides, sive prudentia, & rerum aliarum usus spectetur, esset dignissimus. Ceterum quamvis tot Regibus sua præstitisset obsequia, nihilominus pauper obibat: nullatenus enim erat ambitiosus, magis pro suis amicis, ac familia-

miliaribus, quam pro semetipso sollicitus: eapropter paucis ante obitum suum diebus dicere solebat: „mrior „tanquam Cardinalis sine titulo, Presbyter sine beneficio, & Cancellarius „absque Sigillo:„ obtinebat tamen Abbatiam sancti Petri Senonensem, & Flaviacensem, ac Longo-pontensem, præter Suvignensem Prioratum.

Feria tertia die sexta Decembris Corpus ejus a Confratribus Sodalitatis regię Pœnitentium, cujus etiam Sodalis erat hic Cancellarius, deferebatur, atque in Sacello Ecclesię ad Sanctam Catharinam sepeliebatur, ubi ipse pariter Valentię Balbianę uxori suę monumentum posuerat: Cancellarius vero Chivernius eidem mausoleum erigi curavit, quod hodieum visitur: porro eidem magna pompa parentatum est, nam ipsi Guisii, & Bourbonii Principes, amplissimusque Ordo Senatorius una cum reliquis Urbis Ordinibus, & Universitate Parisiensi funus comitabantur: insuper ipse etiam Rex unacum Espernonio Duce Pœnitentium vestes indutus exequiis interesse voluit: Reginaldus vero de Beune Bituricensis Episcopus defuncti merita oratione funebri deprædicabat.

§. LXIV.

Sæcul. XVI.
A.C. 1583.